

Sygn. akt. III Kp 1273/10

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej Anna Woźniaczek- Fiedorek

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia –Fabrycznej z dnia 8 grudnia 2010 roku (data wpływu), sygn. akt 4 Ds. 1187/10/S o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **T. Z.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **18 lutego 2011** roku, tj. na okres kolejnych dwóch miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Fabrycznej z dnia 21 lipca 2010 roku, sygn. akt II Kp 660/10 wobec **T. Z.**, s. R. i S. z domu L., ur. (...) we W., podejrzanego o to, że:

1. w okresie od 13 do 18 lipca 2010r. we W. w mieszkaniu przy ul. (...) i w mieszkaniu przy ul. (...) pozbawił ze szczególnym udręczeniem wolności małoletnią D. N. a następnie działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, przemocą polegająca na przytrzymywaniu za nogi wielokrotnie doprowadził do obcowania płciowego małoletnią poniżej 15 lat D. N.,

tj. o czyn z art. 197 § 3 k.k. punkt 2 k.k. i art. 200 § 1 k.k. i art. 189 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

2. w okresie od 13 do 18 lipca 2010r. we W. w mieszkaniu przy ul. (...) oraz w mieszkaniu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. rozpijał małoletnią D. N. wielokrotnie dostarczając jej napojów alkoholowych a także nakłaniając do ich spożywania,

tj. o czyn z art. 208 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2010 roku, sygn. akt II Kp 660/10 Sąd Rejonowy dla Wrocławia –Fabrycznej zastosował wobec T. Z. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylene bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadka E. W., zeznań świadka M. M., zeznań świadka D. N., zeznań świadka V. B., wyniki oględzin, treść opinii sądowo-psychologicznej i opinii sądowo-psychiatrycznej wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu czynów. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustala, uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa matactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Podkreślić należy, że podejrzany utrzymywał bliskie kontakty towarzyskie ze współpodejrzaną M. S., co może realnie rzutować na ich zachowania procesowe. Podkreślić należy również, iż świadkami w niniejszej sprawie są osoby dobrze znane podejrzanemu, z którymi podejrzany często spotykał się i spożywał alkohol. Powyższe rodzi obawę, że podejrzany może podejmować próby bezprawnego wpływania na treść ich zeznań.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego T. Z. zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu ich doniosłości, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Wszak podejrzany pozostaje pod zarzutem popełnienia dwóch przestępstw, w tym zbrodni stypizowanej w art. 197 § 3 punkt 2 k.k. Powyższe dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed organami wymiaru sprawiedliwości bądź w inny bezprawny sposób wpływać na toczące się postępowanie. Nie bez znaczenia są również właściwości i warunki osobiste podejrzanego, który jak wynika z zeznań świadków ma skłonność do nadużywania alkoholu, pod wpływem którego staje się agresywny i awanturuje się.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakikolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa w trakcie stosowania wobec podejrzanego T. Z. tymczasowego aresztowania przeprowadzono liczne czynności procesowe, przeprowadzono oględziny, przesłuchano podejrzanych i świadków oraz pozyskano opinie sądowo-psychiatryczną, sądowo-seksuologiczną, sądowo-psychiatryczną. W celu prawidłowego zakończenia postępowanie przygotowawczego należy jednak kontynuować podjęte czynności.

W celu prawidłowego zakończenia postępowania przygotowawczego należy kontynuować podjęte czynności. Podkreślić należy, że stosownie do treści postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 listopada 2010r., sygn. akt III Kp 1157/10 podejrzany, wobec zgłoszenia takiej konieczności przez biegłych psychiatrów został umieszczony na obserwacji sądowo-psychiatrycznej w Krajowym Ośrodku (...) znajdującym się w (...) Ośrodku (...) w G. na okres 4 tygodni. Ponadto nadal oczekuje się na opinię z badań DNA podejrzanego i pokrzywdzonej. Konieczne jest również wykonanie czynności procesowych ze współpodejrzaną, co wymaga izolowania od niej T. Z.. W zależności od wyników powyższych czynności, może ujawnić się potrzeba przeprowadzenia konfrontacji i wykonania innych czynności.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych miarodajnych okoliczności przemawiających za odstąpieniem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy jednak, że badania związane z podawanymi przez podejrzanego schorzeniami będą przeprowadzane w trakcie obserwacji sądowo-psychiatrycznej podejrzanego.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.